

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 41. Duo Jesuitæ jussu Pontificis a S. Ignatio Tridentum missi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. atque Astrorum contemplatione me-
A.C. 1546. moriam suam tot tantisque deliriis im-
buit, ut nequidem sese cohibere posset,
quin ea exterius quoque proderet, quo-
circa Ignatius eum non modo verbo-
rum lenitate, sed etiam severa objurgatione
ad saniora reducere studuit, eum-
que commisit curæ Laynesii ac Salme-
ronis, qui ambo tum adhuc Romæ a-
gentes illum erroris sui convincere, ei-
que D. Thomæ lectionem commendare
fatagebant. Nec his contentus Ignatius
insuper ipsummet summi Pontificis
Vicarium adiit, qui vir erat summa e-
ruditione clarus, atque ad corrigendas
perversas hujus Tyronis opiniones ap-
prime idoneus: cum autem Ignatius
cuncta hæc remedia frustraneo conatu
adhiberi, ac Postellum indies pertina-
cius suis deliriis inhærere ac fatidicum
agere intellexerat, illum a sua So-
cietas expulit, cunctisque suis Alum-
nis omne cum illo commercium inter-
dixit. Hæc gesta fuere, ut creditur,
hoc anno millefimo quingentesimo qua-
dragesimo sexto vel saltem anno se-
quenti.

§. XLI.
*Duo Jesuitæ jussu Pontificis a S. Ig-
natio Tridentum missi.*

Inneunte eodem hoc anno Domini mille-
fimo

simo quingentesimo quadragesimo sexto Sæcul **XVI.**
Paulus III. Pontifex Maximus a S. Ig- A.C. 1546.
natio duos Theologos e Societate Jesu Orland. l. 5.
transmitti petiit, ut Tridentinæ Syno- n. 21. & l. 6.
do unacum Legatis Apostolicis interef- n. 21. & l. 7.
sent. Hanc in rem Ignatius selegit Ja- n. 23.
cobum Laynez & Alphonsum Salmeron,
ambos quidem ætate juvenes, in Theo-
logia autem, ac Religionis negotiis ver-
satissimos: cum autem sanctus Pater
vereretur, ne insigne Pontificii Theo-
logi Nomen pro tam celebri Concilio
hosce viros ab humilitatis semita abdu-
ceret, hinc illos, antequam discede-
rent, monitis oppido salutaribus præ-
muniebat, præcipue eis commendans,
ut unice Ecclesiæ bonum, proximi sa-
lutem, ac propriæ animæ profectum
respicerent, suasque sententias modeste
semper edicerent, & plus humili-
tatis, quam scientiæ præferentes cum
magna sedulitate illorum, qui præ ce-
teris primi declamant, consilia inspi-
cerent, ut & ipsi postea mentem suam
vel aperirent, vel opportuno silentio
consentirent. Præterea eos admonuit,
ut in disputationibus, quæ circa varia
argumenta movebuntur, utriusque par-
tis rationes allegarent, ne propriæ sen-
tentiae pertinacius insistere viderentur.
Porro cum præfati ambo Patres Jaium
Theologum ac Cardinalis Augustani

E 4

Depu-

Sæcul. XVI. Deputatum Tridenti conventuri essent,
A.C. 1546. hinc Ignatius eos hortabatur, ut sua ei
 studia jungerent, omnesque tres per-
 fecto charitatis vinculo uniti nec con-
 trarias opiniones, vel judicia ferrent,
 nullamque omnibus obsequendi occa-
 sionem prætermitterent.

§. XLII.

*Articulus de Justificatione in qua-
 dam Tridentini Concilii Congre-
 gatione expositus.*

Pallav. hist. *Conc. Trid.* *l. 8. c. 2. n. 1.* *& 2.* Die vigesima prima mensis Junii, quar-
 to post quintam Sessionem die ge-
 neralis habebatur congregatio, cui Mar-
 cellus Cervinus alias Cardinalis sanctæ
 Crucis dictus præfuit, eoquod Monta-
 nus aduersa valetudine præpediretur.
 Ibidem Massarellus, qui Synodo a se-
 cretis erat, Legatorum jussu scriptum
 prælegit, quod quasdam circa justifica-
 tionem quæstiones complectebatur. E-
 rat autem tenor illius hic: damnatis
 circa peccatum originale hæresibus or-
 do deposit, ut juxta methodum Con-
 fessionis Augustanæ, quam Synodus ar-
 ticulatim examinandam suscepit, agat
 de dogmate circa gratiam, quæ est re-
 medium peccati: quo circa Patres, ac
 Theologi sedulo hoc argumentum discu-
 tiant,